

Ian Rankin

ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Άγιος ή αμαρτωλός;

Η νέα περιπέτεια του επιθεωρητή Ρέμπους

Ο βασιλιάς
του αστυνομικού.

Independent

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ένα φορτηγό με ανοιχτή καρότσα που ανέγραφε στις πόρτες το όνομα μιας μάντρας της περιοχής είχε καταφτάσει στο σημείο. Το προηγούμενο βράδυ είχαν τοποθετήσει μια κορδέλα φάρδους εφτά εκατοστών με τη λέξη «ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ» τυπωμένη πάνω, σκέτο φτερό στον άνεμο. Η κορδέλα ξεκινούσε από ένα γερό δέντρο, έδενε στον στύλο ενός φράχτη κι αποκεί συνέχιζε μέχρι ένα άλλο δέντρο. Ο οδηγός του φορτηγού την είχε παρασύρει στο πέρασμά του και ήταν έτοιμος να ρυμουλκήσει το διαλυμένο Golf στην πλαγιά, προς τη ράμπα του φορτηγού.

«Δεν είναι κι άσχημο απόγευμα» είπε ο Ρέμπους ανάβοντας τσιγάρο και κοιτάζοντας ολόγυρα.

Ένας στενός επαρχιακός δρόμος στα περίχωρα του Κέρκλιστον. Το αεροδρόμιο του Εδιμβούργου δεν απείχε και πολύ, και το βουητό των επιβατηγών πτήσεων που πλησίαζαν και αναχωρούσαν ερχόταν σε αντίστιξη με το αγροτικό τοπίο. Είχαν έρθει με το Vauxhall Astra της Κλαρκ. Το είχαν παρκάρει απέναντι, με τα αλάρμ να αναβοσβήνουν, ως προειδοποίηση για τους διερχόμενους οδηγούς. Όχι ότι περνούσε και κανείς.

«Ο δρόμος ήταν καλός» είπε η Κλαρκ. «Δεν είχε πάγο ούτε γλιστρούσε. Αν κρίνω από τη ζημιά, πρέπει να έτρεχε βολίδα...»

Όντως, το μπροστινό μέρος του Golf είχε γίνει σαν φουσαρόνικα από τη σύγκρουση με τη γέριχη βελανιδιά. Προσπέρασαν την κατεστραμμένη περίφραξη και κατέβηκαν την πλα-

γιά. Ο οδηγός του φορτηγού τούς χαιρέτισε με ένα νεύμα, αλλά δεν επρόκειτο να ρωτήσει ποιοι ήταν ή τι δουλειά είχαν εκεί. Η Κλαρκ κρατούσε έναν φάκελο κι αυτό του έφτανε – σήμαινε ότι ήταν κάποιου είδους αξιωματούχοι κι έτσι καλά θα έκανε να τους απέφυγε.

«Ο οδηγός είναι καλά;»

«Γυναίκα είναι» τον διόρθωσε η Κλαρκ. «Το αυτοκίνητο είναι στο όνομα της Τζέσικας Τρέινορ, με διεύθυνση κάπου στο νοτιοδυτικό Λονδίνο. Είναι στο νοσοκομείο».

Ο Ρέμπους έκανε τον κύκλο του αυτοκινήτου. Ήταν χρώματος εκρού, ούτε ενός χρόνου. Απ' όσο μπορούσε να δει τα λάστιχα ήταν καινούργια. Το παρμπρίζ είχε γίνει θρύψαλα, η πόρτα του οδηγού και το πορτ μπαγκάζ ήταν ορθάνοιχτα και οι δύο αερόσακοι είχαν ανοίξει.

«Και ο λόγος που είμαστε εδώ...;»

Η Κλαρκ άνοιξε τον φάκελό της.

«Κυρίως επειδή ο πατέρας της έχει σημαντικούς φίλους. Η εντολή ήρθε από πάνω: φροντίστε να μη σας ξεφύγει τίποτε».

«Τι μπορεί να μας ξεφύγει;»

«Ας ελπίσουμε τίποτε. Αλλά αυτή η περιοχή είναι διαβόητη για τους νεαρούς που τρέχουν με φτιαγμένα αυτοκίνητα».

«Αυτή, όμως, δεν είναι νεαρός».

«Οδηγεί ανάλογο αμάξι όμως».

«Δεν έχω ιδέα από τέτοια».

«Νομίζω ότι το Golf ακόμη θεωρείται σπορ σεντάν».

Ο Ρέμπους προχώρησε προς το φορτηγό. Ο άνθρωπος από τη μάντρα ξετύλιγε ένα καλώδιο που κατέληγε σε έναν μεγάλο γάντζο. Τον ρώτησε πόσα Golf κατέληγαν στην πρέσα.

«Αρκετά» παραδέχτηκε.

Φορούσε μπλε φόρμα εργασίας γεμάτη γράσο, φθαρμένο δερμάτινο μπουφάν, τα χέρια και τα νύχια του ήταν πενταβρόμικα. Το καπελάκι του μπέιζμπολ στο κεφάλι του ήταν τόσο λερωμένο, που δεν φαίνονταν καν τα γράμματα, ενώ τα πυκνά γένια του που γκρίζαραν έκρυβαν το πιγούνι και τον

λαιμό του. Ο Ρέμπους του πρόσφερε τσιγάρο, ο άντρας όμως αρνήθηκε με ένα νεύμα.

«Εδώ τριγύρω τρέχουν με φτιαγμένα αυτοκίνητα;» συνέχισε ο Ρέμπους.

«Καμιά φορά».

«Δεν μου λες, δίκαια κάνεις;»

Ο άντρας τον κοίταξε.

«Βλέπω, έχεις περιορίσει το λεξιλόγιό σου» εξήγησε ο Ρέμπους.

«Εγώ ήρθα εδώ να κάνω τη δουλειά μου».

«Δεν είναι όμως το πρώτο ατύχημα που βλέπεις, έτσι;»

«Όχι».

«Πόσο συχνά πετυχαίνεις κάτι τέτοιο;»

Ο άντρας το σκέφτηκε.

«Κάθε δυο μήνες. Αν και έγινε άλλο ένα την περασμένη εβδομάδα, στην άλλη πλευρά του Μπρόξμπερν».

«Και είναι συνήθως δύο τα αμάξια που παραβγαίνουν; Ξέρεις πώς κανονίζεται;»

«Όχι» είπε ο άντρας.

«Ευχαριστώ».

Ο Ρέμπους επέστρεψε στο Golf. Η Κλαρκ περιεργαζόταν το εσωτερικό κοιτάζοντας μέσα από την ανοιχτή πόρτα.

«Για κοίτα» είπε, δίνοντας στον Ρέμπους μια φωτογραφία.

Ήταν η φωτογραφία μιας καφετιάς σουέντ μπότας, γυναικείας απ' ό,τι φαινόταν, στο δάπεδο του αυτοκινήτου.

«Δεν βλέπω πεντάλ».

«Επειδή βρέθηκε στην πλευρά του συνοδηγού».

«Μάλιστα». Ο Ρέμπους της ξανάδωσε τη φωτογραφία.

«Λες δηλαδή ότι υπήρχε συνοδηγός;»

Η Κλαρκ κούνησε το κεφάλι της:

«Είναι από ένα ζευγάρι Ugg που ανήκουν στην Τζέσικα Τρέινορ. Η άλλη ήταν στο αριστερό της πόδι».

«Ugg;»

«Έτσι λέγονται».

«Και της βγήκε από τη σύγκρουση ή όταν την τράβηξαν οι νοσηλευτές για να τη βγάλουν από το αυτοκίνητο;»

«Ο αστυνομικός που έφτασε πρώτος με το περιπολικό τράβηξε μερικές φωτογραφίες με το κινητό του – ανάμεσα στα υπόλοιπα και την μπότα. Η Τζέσικα ήταν ακόμη μέσα στο αυτοκίνητο. Το ασθενοφόρο έφτασε λίγα λεπτά αργότερα».

Ο Ρέμπους το σκέφτηκε.

«Ποιος τη βρήκε;» ρώτησε.

«Μια γυναίκα που επέστρεφε στο σπίτι της από το Λίβινγκστον. Δουλεύει σε ένα σουπερμάρκετ εκεί». Η Κλαρκ μελετούσε ένα δακτυλογραφημένο χαρτί που είχε βγάλει από τον φάκελο. «Η πόρτα του συνοδηγού ήταν ανοιγμένη. Θα μπορούσε να έχει ανοίξει και από τη σύγκρουση».

«Η η οδηγός να προσπάθησε να βγει».

«Ήταν αναίσθητη, με το κεφάλι πάνω στον αερόσακο. Δεν φορούσε ζώνη».

Ο Ρέμπους πήρε τις φωτογραφίες από τα χέρια της Κλαρκ και τις κοίταξε προσεκτικά ενώ η Κλαρκ συνέχιζε:

«Η υπάλληλος του σουπερμάρκετ πήρε την άμεση δράση λίγο μετά τις οχτώ το βράδυ, είχε σκοτεινιάσει. Δεν υπήρχαν φώτα στον δρόμο, μόνο η μακρινή λάμψη του Εδιμβούργου».

«Το πορτ μπαγκάζ είναι κλειστό» είπε ο Ρέμπους, δίνοντας τις φωτογραφίες στην Κλαρκ.

«Ναι, όντως» συμφώνησε εκείνη.

«Όχι πια όμως».

Ο Ρέμπους πήγε προς το πίσω μέρος του αυτοκινήτου.

«Εσύ το άνοιξες;» ρώτησε τον άνθρωπο από τη μάντρα, λαμβάνοντας ως απάντηση ένα αρνητικό νεύμα.

Το πορτ μπαγκάζ ήταν άδαιο, με εξαίρεση μια υποτυπώδη εργαλειοθήκη.

«Ίσως ρακοσυλλέκτες;» είπε η Κλαρκ. «Το αυτοκίνητο έμεινε εδώ όλη νύχτα».

«Και γιατί να μην πάρουν την εργαλειοθήκη;»

«Μάλλον δεν αξίζει και πολλά. Οποιοσδήποτε μπορεί να το άνοιξε, Τζον, ο οδηγός του ασθενοφόρου, ο δικός μας...»

«Μάλλον».

Ο Ρέμπους δοκίμασε να κλείσει το πορτ μπαγκάζ. Δεν είχε πάθει ζημιά και μόλις το κατέβασε έμεινε κλειστό. Το κλειδί ήταν στη μίζα, έτσι πάτησε το κουμπί για να το ξανανοίξει. Άνοιξε με έναν μεταλλικό ήχο.

«Τα ηλεκτρικά δουλεύουν ακόμη» είπε.

«Ένδειξη καλοφτιαγμένου αυτοκινήτου». Η Κλαρκ έψαχνε τα χαρτιά. «Λοιπόν, τι συμπέρασμα βγάζουμε;»

«Ότι το αυτοκίνητο έτρεχε πολύ και βγήκε από τον δρόμο. Δεν υπάρχουν σημάδια προηγούμενης σύγκρουσης. Μήπως μιλούσε στο κινητό; Συμβαίνει».

«Αξίζει τον κόπο να το ελέγξουμε» συμφώνησε η Κλαρκ. «Και η Ugg;»

«Μερικές φορές» είπε ο Ρέμπους «τα παπούτσια είναι απλώς παπούτσια».

Η Κλαρκ διάβασε ένα μήνυμα στο κινητό της.

«Απ' ό,τι φαίνεται η ιδιοκτήτρια της μπότας συνήλθε».

«Θέλουμε να της μιλήσουμε;» ρώτησε ο Ρέμπους.

Το βλέμμα που του έριξε η Κλαρκ τον κάλυψε.

Η Τζέσικα Τρέινор είχε δικό της δωμάτιο στο Βασιλικό Νοσοκομείο. Η νοσοκόμα τούς εξήγησε ότι η Τζέσικα είχε σταθεί τυχερή – μελανιασμένα πλευρά και κάποιοι μικροτραυματισμοί, συνθησιμένοι όταν τραυματίζεται ο αυχένας, ενώ υπήρχε υποψία για κάταγμα στον αστράγαλο.

«Το κεφάλι και ο λαιμός της υποβαστάζονται με νάρθηκα».

«Μπορεί όμως να μιλήσει;» ρώτησε η Κλαρκ.

«Λιγάκι».

«Βρέθηκε καθόλου αλκοόλ ή ναρκωτικά στο αίμα της;»

«Δεν μου φαίνεται ότι κάνει τέτοια. Τώρα όμως έχει πάρει

παυσίπονο, οπότε θα είναι ζαλισμένη». Η νοσοκόμα έκανε μια παύση. «Θέλετε να μιλήσετε πρώτα με τον πατέρα της;»

«Είναι εδώ;»

Η νοσοκόμα ένευσε:

«Ήρθε μες στη νύχτα. Την είχαμε ακόμη στα επείγοντα...»

Η νοσοκόμα σταμάτησε δίπλα σε ένα παράθυρο απ' όπου φαινόταν το δωμάτιο της Τζέσικας Τρέινορ. Ο πατέρας της καθόταν δίπλα στο κρεβάτι, της κρατούσε το χέρι και της χάιδευε τον καρπό. Τα μάτια της ήταν κλειστά. Ο νάρθηκας ήταν φτιαγμένος από αφρώδες πολυστυρένιο, στερεωμένος με μια σειρά μεταλλικούς σφιγκτήρες. Ο πατέρας της σήκωσε το βλέμμα και είδε τα πρόσωπα στο παράθυρο. Αφού βεβαιώθηκε ότι η κόρη του κοιμόταν, άφησε απαλά το χέρι της στο κρεβάτι και σηκώθηκε.

Βγήκε αθόρυβα από το δωμάτιο και πέρασε τα δάχτυλά του μέσα απ' τα γκριζαρισμένα μαλλιά του. Φορούσε ριγέ παντελόνι, του οποίου το ασορτί σακάκι ήταν κρεμασμένο στην πλάτη της καρέκλας δίπλα στο κρεβάτι της κόρης του. Το άσπρο πουκάμισό του ήταν τσαλακωμένο και είχε βγάλει τα μανικετόκουμπα για να σηκώσει τα μανίκια. Ο Ρέμπους ήταν σίγουρος πως το ρολόι στον αριστερό του καρπό που έδειχνε τόσο ακριβό ήταν αληθινό. Είχε βγάλει τη γραβάτα και είχε ξεκουμπώσει δυο κουμπιά από το πουκάμισο, αφήνοντας να φανούν οι γκριζες τρίχες στο στήθος του.

«Κύριε Τρέινορ» είπε η Κλαρκ «αστυνομία. Πώς είναι η Τζέσικα;»

Ο Τρέινορ είχε μαύρους κύκλους κάτω από τα μεγάλα του μάτια και η ανάσα του μύριζε καφέ από τον αυτόματο πωλητή.

«Καλά είναι» είπε τελικά. «Ευχαριστώ».

Ο Ρέμπους αναρωτιόταν αν ο Τρέινορ είχε μαυρίσει σε σολάριουμ ή είχε πάει διακοπές χειμωνατικά. Μάλλον το δεύτερο.

«Έχουμε τίποτε νεότερο για το τι συνέβη;» ρώτησε την Κλαρκ.

«Δεν πιστεύουμε ότι εμπλέκεται άλλο όχημα, αν εννοείτε αυτό. Ίσως να πρόκειται απλώς για υπερβολική ταχύτητα...»

«Η Τζέσικα ποτέ δεν τρέχει. Είναι πάντοτε πολύ προσεκτική».

«Είναι δυνατό αυτοκίνητο, κύριε» είπε ο Ρέμπους.

Αλλά ο Τρέινор κούνησε το κεφάλι του:

«Δεν υπάρχει περίπτωση να έτρεχε, οπότε ας το αποκλείσουμε από τώρα».

Ο Ρέμπους κοίταξε τα παπούτσια του άντρα. Κλασικά μαύρα δετά. Πετυχημένος μπιζνεσμαν από την κορυφή ως τα νύχια. Η προφορά του ήταν αγγλική, αλλά όχι εκλεπτυσμένη. Ο Ρέμπους θυμόταν την ηλικία της Τζέσικας από τις σημειώσεις στον φάκελο της Κλαρκ: είκοσι ενός.

«Η κόρη σας είναι φοιτήτρια;» ρώτησε.

Ο Τρέινор ένευσε καταφατικά.

«Στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου;»

Ένευσε ξανά.

«Τι σπουδάζει;» ρώτησε η Κλαρκ.

«Ιστορία της τέχνης».

«Σε ποιο έτος είναι;»

«Στο δεύτερο».

Απ' ό,τι φαινόταν ο Τρέινор είχε αρχίσει να χάνει την υπομονή του. Παρακολουθούσε την κόρη του μέσα από το τζάμι. Το στήθος της ανεβοκατέβαινε σχεδόν ανεπαίσθητα.

«Πρέπει να πάω μέσα...»

«Υπάρχουν κάνα δυο πράγματα που πρέπει να ρωτήσουμε την Τζέσικα» του είπε η Κλαρκ.

Την κοίταξε.

«Σαν τι;»

«Απλώς για να βεβαιωθούμε ότι έχουμε όλες τις πληροφορίες».

«Κοιμάται».

«Μήπως να δοκιμάζατε να την ξυπνήσετε;»

«Πονάει παντού».

«Τι σας είπε για το ατύχημα;»

«Είπε ότι λυπάται για το Golf». Ο Τρέινορ είχε στρέψει ξανά την προσοχή του στο παράθυρο. «Ήταν δώρο γενεθλίων. Η ασφάλεια κόστισε σχεδόν όσο το αυτοκίνητο...»

«Είπε τίποτα για το ατύχημα, κύριε;»

Ο Τρέινορ ένευσε αρνητικά:

«Πρέπει να πάω μέσα».

«Μπορώ να ρωτήσω από πού είστε, κύριε Τρέινορ;»

Την ερώτηση την έκανε ο Ρέμπους.

«Από το Γουίμπλεντον».

«Νοτιοδυτικό Λονδίνο;»

«Ναι».

«Και την ώρα που μάθατε για την Τζέσικα φαντάζομαι δεν είχε πια πτήσεις για Σκοτία. Πήρατε το τρένο;»

«Έχω ιδιωτικό αεροπλάνο».

«Άρα είστε ξύπνιος όλη νύχτα και τη μισή μέρα σήμερα; Ίσως να χρειάζεστε κι εσείς λίγο ύπνο».

«Κοιμήθηκα μια δυο ώρες στην καρέκλα».

«Και πάλι... Η γυναίκα σας δεν μπορούσε να έρθει μαζί;»

«Είμαστε χωρισμένοι. Μένει στη Φλόριντα με κάποιον που έχει τα μισά της χρόνια και που αυτοαποκαλείται προσωπικός γυμναστής».

«Της είπατε όμως για την Τζέσικα;» ρώτησε η Κλαρκ.

«Όχι ακόμη».

«Δεν πιστεύετε ότι πρέπει να το μάθει;»

«Μας παράτησε πριν από οχτώ χρόνια – ούτε τα Χριστούγεννα δεν τηλεφωνεί στην Τζέσικα».

Τα λόγια του ήταν γεμάτα πικρία. Μπορεί ο Τρέινορ να ήταν εξουθενωμένος, αλλά δεν είχε καμία διάθεση συγχώρεσης. Στράφηκε προς τους δύο αστυνομικούς:

«Πρόκειται για τη χάρη που ζήτησα;»

«Τι εννοείτε;» Η Κλαρκ τον κοίταξε απορημένη.

«Τυχαίνει να γνωρίζω κάνα δυο ανθρώπους στη Μητροπολιτική Αστυνομία – τηλεφώνησα από το αεροπλάνο για να

βεβαιωθώ ότι όλα ήταν εντάξει εδώ πέρα. Το θέμα είναι, όπως είπατε κι εσείς, ότι ήταν ένα ατύχημα που θα μπορούσε να συμβεί στον καθένα». Ο τόνος του έγινε πιο αυστηρός. «Οπότε δεν καταλαβαίνω τι έχουμε να κερδίσουμε αν της μιλήσετε».

«Δεν είπαμε ότι θα μπορούσε να συμβεί στον καθένα» πετάχτηκε ο Ρέμπους. «Ο δρόμος ήταν μια ευθεία, και έρημος, πρέπει να υπάρχει λόγος που το αμάξι ξέφυγε απ' την πορεία του. Οι ντόπιοι σ' εκείνα τα μέρη κάνουν αγώνες όταν πέφτει ο ήλιος...»

«Σας είπα, η Τζέσικα οδηγούσε με τη μεγαλύτερη δυνατή ασφάλεια».

«Τότε είναι άξιο απορίας γιατί έτρεχε όπως έτρεχε. Μήπως εκνευρίστηκε; Μήπως προσπαθούσε να ξεφύγει από κάποιον που της είχε κολλήσει; Ερωτήσεις που μόνο η ίδια μπορεί να απαντήσει, κύριε Τρέινор». Ο Ρέμπους έκανε μια παύση. «Ερωτήσεις που θα περίμενα κι εσείς να θέλετε να απαντηθούν».

Περίμενε μέχρι που ο Τρέινор εμπέδωσε αυτό που του είπε. Εκείνος πέρασε ξανά το χέρι του μέσα από τα μαλλιά του και αναστέναξε βαριά.

«Δώστε μου ένα τηλέφωνο» είπε τελικά. «Θα σας πάρω όταν ξυπνήσει».

«Λέγαμε να πάμε να πάρουμε κάτι από την καφετέρια» είπε ο Ρέμπους. «Οπότε, αν ξυπνήσει το επόμενο εικοσάλεπτο, θα είμαστε εδώ».

«Μπορούμε να σας φέρουμε ένα σάντουιτς, αν θέλετε» συμπλήρωσε η Κλαρκ και το πρόσωπό της μαλάκωσε λιγάκι.

Ο Τρέινор αρνήθηκε με ένα νεύμα, αλλά πήρε την κάρτα που του έδωσε.

«Το κινητό το γράφει από πίσω» είπε η Κλαρκ. «Α, και κάτι άλλο. Μπορούμε να ρίξουμε μια ματιά στο κινητό της Τζέσικας;»

«Τι πράγμα;»

«Ύποθέτω ότι θα είναι κάπου κοντά στο κρεβάτι της...»

Ο Τρέινορ πάλι φάνηκε να ενοχλείται, αλλά έκανε μεταβολή, μπήκε στο δωμάτιο και εμφανίστηκε ξανά κρατώντας τη συσκευή.

«Σας ευχαριστώ, κύριε» είπε η Κλαρκ παίρνοντας το κινητό και οδήγησε τον Ρέμπους στον διάδρομο.

[Ένα μυθιστόρημα γεμάτο ίντριγκες και ανατροπές. Η πλοκή που στήνει ο Ράνκιν είναι έξοχη όπως πάντα... Ο Ρέμπους εξακολουθεί να είναι καθηλωτικός, ένας εμβληματικός χαρακτήρας του είδους. **]** INDEPENDENT

Ο επιθεωρητής Τζον Ρέμπους επιστρέφει στην Αστυνομία του Εδιμβούργου, αν και με χαμηλότερο βαθμό απ' αυτόν με τον οποίο αποστρατεύτηκε και ελαφρώς πικραμένος. Μια υπόθεση τριάντα χρόνων ξανανοίγει, και υποψίες για κακό χειρισμό της πέφτουν στον Ρέμπους και στην τότε ομάδα του. Ο Μάλκολμ Φοξ είναι ο αξιωματικός επικεφαλής της νέας αυτής έρευνας και το πρόσωπο που θα βρεθεί στο επίκεντρο της σύγκρουσης του παρελθόντος με το παρόν. Έχει ο Ρέμπους τίποτα να κρύψει; Είναι άγιος ή αμαρτωλός;

[Απλώς καταπληκτικό. **]** TIME OUT

[Να γιατί ο Ράνκιν και ο Ρέμπους είναι στην κορυφή της λίστας με τους πιο αγαπημένους των αναγνωστών. Μια σύντομη τηλεφωνική συνομιλία του Ρέμπους με έναν συνάδελφό του είναι τόσο έντονη, τόσο καλογραμμένη, τόσο αστεία που δεν μπορείς παρά να ξαναερωτευτείς τον ήρωα... **]** TIMES

[Υπόγειο αλλά φιλόδοξο... Μια συναρπαστική διερεύνηση των εννοιών της πίστης και της αφοσίωσης σε έναν διαρκώς μεταβαλλόμενο κόσμο, καθώς και η καλοδεχούμενη επιστροφή ενός λαβωμένου αλλά αλύγιστου επιζώντα, του επιθεωρητή Ρέμπους. **]** GUARDIAN

Ο ΤΖΟΝ ΡΕΜΠΟΥΣ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΟΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ ΜΑΛΚΟΛΜ ΦΟΞ

ISBN 978-960-566-410-7

9 789605 664107

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 6410

**APPLICATION
METAIXMIO NOIR
(MONO ΓΙΑ IPAD)**